

РЕШЕНИЕ

№ 36309

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9330** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано първоначално по жалби на А. К С С., гражданин на Н., [дата на раждане] , чрез адв. К. А.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, офис 1, срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, Рег. № 5364р-16209/16.07.2025 г., издаден от Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, комисар М. Д., с който на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отнето продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че отказът е постановен без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и е в несъответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, а отделно от това противоречи и на Директива 2011/98/ЕС, която цели улеснена процедура за достъп на граждани на трети страни до пазара на труда. Отказът вместо това утежнява процедурата и създава неравнопоставеност. Претендира се отмяна на оспорения акт от настоящия съд.

В съдебно заседание жалбоподателят А. К С С., чрез адв. К. А. – редовно призован, не изпраща представител и не се явява.

Ответникът ЗАМ. ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ "МИГРАЦИЯ" - МВР – редовно призован, се представлява от юрк. Ч.. Юрисконсулт Ч. иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и немотивирана. Счита, че издадения индивидуален административен акт е правилен и законосъобразен, издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия. Счита, че в

административното производство са разгледани всички факти и обстоятелства по издаването на индивидуалния административен акт. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - [населено място], след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните намира за установено от фактическа страна следното:

С Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, Рег. № 5364р-16209/16.07.2025 г., издаден от заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отказано продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, на жалбоподателя А. К С С., гражданин на Н., [дата на раждане]

Административният орган разгледал Заявление рег. № П-7685/ 12.11.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, което е подадено на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.“

Заявлението е подадено от работодател „ФАНТАСТИК СЪРВИСЕС“ ЕООД.

Заявление рег. № П-7685/ 12.11.2024 г. с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) С писмо рег. № 536400-4449/ 16.01.2025г. за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ.

С писмо УРИ 536400-55053/ 17.06.2025 г. дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателно становище с № СМ-10762/ 17.06.2025 г., издадено от Агенция по заетостта.

Становището е изготвено от страна на (АЗ) въз основа на приложените документи към заявлението и допълнително представените им, които са разгледани, но не давали основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“. 3. е информиран с писмо рег. № М-746#2/03.04.2025г. по описа на Агенция по заетостта /АЗ/, за нередовности по представените документи, които не са отстранени както следва:

Съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ е необходимо да се представят други документи, които се изискват съгласно българското законодателство, за заемане на посочената от работодателя длъжност.

При преглед от страна на (АЗ) на всички документи, приложени към заявлението, е установено, че не са приложени копия на документи, обуславящи местоработата на чужденеца, като общ работник извършващ строително-монтажни дейности, релевантни на посоченото в длъжностната характеристика към трудовия договор на горецитирания чужд гражданин, в помещение, с адрес: [населено място],[жк], [улица].

С писмо рег. № 787//2/03.04.2025г. на (АЗ), заявителят е информиран да представи копие на документ който да удостоверява, че в посоченото помещение, с адрес : [населено място], [улица], офис 2 , дружеството заявител ще извършва строително-монтажни или сходни дейности. Към допълнително представените на (АЗ) документи с писмо рег. № 536400-45296/18.05.25 г. по описа на МВР, не е представен документ, обуславящ мястото на работа на чуждият гражданин в помещение с адрес , [населено място], [улица], офис 2. В представените допълнителни документи заявителят е представил придружителна бележка, с която е информирал, че действията на фирма „Ф. С. не се свежда само до А. сферата, а извършва дейност и в други сфери, което не

представлява доказателство в този смисъл.

Г. обстоятелства не позволяват предоставяне на положително становище от страна на (АЗ), за достъп до пазара на труда на А. К С С., във връзка с чл. 15. ал. 1 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище на Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“, за чуждият гражданин не са налице условията на чл. 24и от ЗЧРБ. Становището на (АЗ) е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от (АЗ), за предоставяне на достъп до националния пазар на труда, води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република България. Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 26. ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ е постановен процесния отказ.

По делото е приета и приложена административната преписка.

При така установените фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК във вр.с чл.46, ал.1 ЗЧРБ, от страна с правен интерес – адресат на акта, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – зам. директора на дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена Заповед № 5364з-4651/08. 10. 2015г., изменена и допълнена със Заповед № 5364з-3306/07.12.22 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорения заповед, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденец разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда.

Именно поради това, в чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция

"Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, която с писмо УРИ 536400-55053/ 17.06.2025 г. е изразила отрицателно становище, относно допускането на жалбоподателя до пазара на труда.

Разпоредбата на чл. 24и, ал. 14 от ЗЧРБ, предвижда че когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на работодателя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 11 и 12, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция "К. отношения" при Министерството на външните работи, но когато са налице отрицателни становища, безспорно липсва основание за предоставяне на право на продължително пребиваване.

Следва да се отбележи, че в чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В хода на проверката безспорно е установено, че чужденецът е подал заявление № П-7685/ 12.11.2024 г., с което кандидатства за продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ, като е постановен отказ, с който е отказано предоставянето на единно разрешение за пребиваване и работа спрямо жалбоподателя по мотиви, че не е представен документ, обуславящ мястото на работа на чуждият гражданин в помещение с адрес , [населено място], [улица], офис 2. В представените допълнителни документи заявителят е представил придружителна бележка, с която е информирал, че действията на фирма „Ф. С.“ не се свежда само до А. сферата, а извършва дейност и в други сфери, като не представлява доказателство в този смисъл.

В случая предвид изразеното отрицателно становище на Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“, чуждият гражданин не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ. Становището на (А3) е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от (А3) за предоставяне на достъп до националния пазар на труда води до невъзможност за издаване на разрешение за право на пребиваване и работа в Република България. Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 26. ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, законосъобразно е постановен процесния отказ.

Съдът не възприема становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че Отказът е постановен без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и е в несъответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК.

Отказът противоречи и на Директива 2011/98/ЕС, която цели улеснена процедура за достъп на граждани на трети страни до пазара на труда, а отделно Отказът вместо това утежнява

процедурата и създава неравнопоставеност.

Следва да се приеме, че отказът е издаден за целите, на основанията и по реда, установени от закона по смисъла на чл.4, ал.2 АПК и при спазване на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 АПК – без да засягат правата на лицето в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. С издаването на процесния отказ, правото да се подаде ново заявление при спазване на всички изисквания, относими към заявлението за издаване на разрешение за пребиваване и работа, не се преклудира, а Директива 2011/98/ЕС регламентира достъп на граждани на трети страни до пазара на труда, но ако те отговарят на изискванията на действащото в съответната страна законодателство.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски, под формата на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 54 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К С С., гражданин на Н., [дата на раждане] , чрез адв. К. А.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, офис 1, срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, Рег. № 5364р-16209/16.07.2025 г., издаден от Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, комисар М. Д., с който на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отнето продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на жалбоподателя.

ОСЪЖДА А. К С С. , гражданин на Н., [дата на раждане] , да заплати на дирекция „Миграция“ – Министерството на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.